

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

K. K. Budapest. A kérdézt téma sem cikk, sem szerk. üz. tárgyául nem alkalmas. Legjobban fenná, ha egy telefonon (330-701) megbeszélendő időben felkeresné a szerkesztőt, vagy megírná címet, hogy magánlevélben felelhetnénk rá.

Többeknek. Az új zsolnárfordításra az adott alkalmat, hogy Rómában 1945-ben új hivatalos latin Psalterium jelent meg, amely az eredeti héber szöveg alapján készült. Az Egyház eddig a Psalterium Gallicanumnak nevezett latin szöveget használta, melyet Sz. Jeromos, a Vulgata fordítója készített, az u. n. Hetvenes görög szöveg alapján s mely először Galliában terjedt el, azután az egész Egyházban általános lett úgy, hogy mikor Sz. Jeromos (immár harmadszor) „újra lefordította a zsolnárkönyvet, most már eredetiből, ezt már nem lehetett elfogadhatni a hívekkel, mert a Gallicanumot ismerték és szerették. Ez a fordítás tehát már a Vulgata létrejöttékor is régi szöveg volt, tele költői szépséggel, erővel, hangzásbeli zeneiséggel, de telve hebraizmusokkal, elavult latinságú, nehezen vagy egyáltalán nem érthető helyekkel. Az új latin Psalterium szigorúan követi az eredetit, korrekt latinságú, egyszerű, világos, jól érthető, imaszövegnek alkalmasabb, de — úgy érezzük — költészetnek kevésbé művészi a réginél. Az újabb zsolozsmás könyvek már ezt a szöveget adják úgy, hogy előbb-utóbb ez lesz általános világszerte az Egyházban. Ezért volt szükség új magyar zsolnárszövegre is. Az új magyar zsolnárfordítás a Püspöki Kar megbízásából egy attól kinevezett bizottság gondozásában készült, amely biblikus tudósokból és költőkből állott, sőt zenei szakértője is van. Feladata volt az eredeti szöveg alapján készült új latin Psalterium pontos fordítását adni. A Bizottság Sik Sándornak két kiadásban közkezen forgó verses Zsolnárkönyvét vette alapul, mint a meglévő magyar fordítások közül leghivebbet ezt a verses fordítást dolgoztatta át a fordítóval, azaz ugyanilyen hangú és formájú — tehát verses — fordítást készített vele az új latin szöveg alapján. Az új vállalkozás egyszerre próbál szó szerinti fordítás és költői mű lenni. Ezt az új szöveget a biblikus szakértők újra átnézték és a fordító velük való egyetértésben adott végleges, tőlük is jóváhagyott szöveget. Az új szöveggel a Püspöki Kar rendelkezik. Kiadásáról még nem történt intézkedés.

L. M.-nek címzett üzenetbe tévedés csúszott be, — írja egyik olvasónk — ugyanis ott az áll, hogy valószínűleg a psalmodia (zsolnározás) szóval függ össze a közvetlenül szláv eredetű magyar zsolozsma szó. A magyar zsolozsma szó kétségtelenül a szláv, mégpedig valószínűleg szlovén szluzba szóból való (Zsuzszuzsba, zsuluzsma, szolozsma). Ez a szluzba a szláv sluga szolga szóból való képzés és jelentése szolgálat, ami megfelel a nyelvemlékekbeli jelentésének.

T. E. — Okosan tette, hogy kételkedve fogadta, amit kávéaljából jószolt valaki. Sem így, sem kártyából, tenyérből vagy írásból nem lehet biztosan megmondani a jövőben bekövetkező eseménye-

ket. Lehet azonban, hogy valaki ilyen eszközök felhasználásával a jelenből vagy multból vett események vagy adatok megmondásával ejti csodálatba hallgatóit. Ezeknél a telepatikus, kriptoszkópi-
kus vagy pszichometriás képességgel rendelkező egyéneknél a ká-
véalj, kártya, emléktárgy, lezárt boríték, stb. tulajdonképpen csak
annak a légkörnek megteremtésére szolgál, amelyben az ő kü-
lönleges képességük működésbe lép. Ez a lényegében ma még
nem tisztázott képesség (— sokan azt gondolják, hogy az egyes-
tek által termelt energiákról és ezeknek antenneszerű felfogásá-
ról kell beszélni —), átveszi, „kiérzi“ a másik ember tudattartal-
mát (azaz gondolatait, vágyait, reményeit, félelmeit, szándékait,
stb.) sőt a tudatában még fel nem emelkedett vagy a tudat alá
süllyedt, rég elfelejtett tartalmakat is átveheti. Maga az átvétel
rendszerint nem tudatos: a médiumnak fogalma sincs róla, hogy
mi megy végbe az ő lelkében.

Úgy lászik, tehetségesebb médiumok azokra a személyekre is
„át tudnak kapcsolni“ — persze ezt is tudattalanul teszik —,
akikkel az illető éppen foglalkozik. Így lehetett, hogy valaki meg-
mondta egy anyának, hogy fia hazatérőben van a háborúból, bár
jelenleg kisebb baleset következtében kórházban időzik; egy hi-
vatalnoknak pedig azt „jósolta“ meg, hogy rövidesen kitüntetés
éri. Ilyen értelemben tehát „jósolhat“ is a médium. Egyéb jóslá-
sai azonban vagy találgatások (minden találgatás ráhibáz néha),
vagy az illetők vágyálmainak vagy félelmeinek megszólaltatói,
vagy a naiv emberek jóhiszeműségével visszaélő tudatos csalások.

A jóslásnak mint babonának bűnét az követi el, aki az ilyen-
féle jelenségeket nem természeti erőknek, hanem természetenkí-
vüli titokzatos hatalmaknak tulajdonítja, — akiknek tudását és
hatalmát így hallgatólágoosan egysorba helyezi Istenével —, to-
vábbá az, aki ebben a hitben a bizonytalan jóslásokat készpénz-
nek veszi és hozzájuk szabja cselekedeteit.

A kinyilatkoztatásban előforduló „jövendölések“-nek az em-
lített „jóslások“-hoz nincs köze, s ezeknek isteni eredete a teoló-
giában tanított kritériumok alapján biztosan felismerhető.